

Editorial

Seguim mantenint la flama

El passat mes de desembre va fer deu anys que Joves Comunistes al Barcelonès nord es va constituir. Cap forma millor de celebrar-ho que comprovar com continua amb èxit la nostra feina al territori. El passat mes de novembre varem organitzar junt amb altres cinc organitzacions de forma unitària un acte en commemoració a la Revolució russa en el seu noranta aniversari. El centre cívic de Can Cabanyes es va omplir de gent que va voler presenciar o participar de l'esdeveniment. Tot un èxit no només d'assistència, sinó també un èxit d'unitat comunista en una ocasió tan adequada com l'aniversari de la Revolució russa. En aquest número en fem una crònica referent

a l'acte.

S'acosten dates importants, el Dia de la dona treballadora (8 de març) o l'aniversari de la proclamació de la segona República (14 d'abril) i

la JC dedicarem esforç i entusiasme per a ser presents al Barcelonès nord recordant el sentit i la importància d'aquestes. També estem treballant en assumptes de caire més local, com ara la defensa dels

drets dels immigrants a Badalona. No obstant, no oblidem el treball constant en qüestions potser menys visibles, però importants també.

També estem preparant unes jornades sobre moviment veïnal, per repassar el nostre treball, la seva història i preparar els millors mecanismes per defensar a la ciutadania. I no oblidem que encara queda pendent la celebració d'un referèndum a Sant Adrià per decidir el futur de les 3 xemeneies.

Són el treball diari i la lluita quotidiana organitzada allò que mantenen vives les reivindicacions que fan possibles petites millores per a la classe treballadora i la conscienciació necessària per a construir un món més just.

Acte del 90 aniversari de la Revolució Russa

El dissabte 3 de novembre es va celebrar al Centre Cívic Can Cabanyes (Badalona) un acte unitari en commemoració de la revolució d'octubre de 1917. L'acte, organitzat per la JC de forma unitària amb JCPC, MDT, PCE (m-l), PCPC i PSUC viu, forma part de la campanya que la nostra organització i moltes altres estem duent a terme en aquest 90 aniversari de la revolució.

La valoració que fem del acte desde la JC es que va ser un gran èxit; una assistència propera a les 100 persones, algunes d'elles militants de les organitzacions convocants però moltes altres gent que es va interessar per l'acte

fora de l'àmbit militant. La nota negativa que volem fer és la impossibilitat d'haver pogut passar la pel·lícula Octubre, tal i com era intenció nostra, ja que des del Centre Cívic no s'ens va proporcionar l'equipament audiovisual necessari per poder passar-la (encara que a la sol·licitud quedava ben clar que ho necessitàvem i es van comprometre a proporcionar-ho). Davant d'això es va decidir passar directament a la conferència i el debat.

Els 3 ponents van fer unes intervencions de qualitat que van donar peu a obrir el debat entre els assistents i entre ells mateixos. La revolució, l'experiència soviètica dels anys pos-

teriors, la vigència dels ideals marxistes i la necessitat de la unitat per fer front a l'amenaça del feixisme van ser temes que van entrar a un debat enriquidor.

Hi van haver intervencions de tots els colors; des de gent que defenia les posicions d'Stalin i altres que defensaven les de Trotsky. Potser hi va haver moments en que al debat hi planejava la tensió de velles disputes polítiques, però el que va quedar clar és que, a pesar de tot, la importància de la unitat dels revolucionaris per sobre d'aquestes qüestions és un pas endavant en la lluita per les conquestes de la classe treballadora.

El nou mercat de Sant Adrià

Fa molts anys que a la ciutat es ve sentint que es faran obres i tindrem un nou mercat municipal. El primer projecte de reforma del mercat es va presentar el 1986. Des de aleshores, la qüestió ha estat desatesa fins a que l'edifici s'ha fet tan vell que ha quedat obsolet i poc funcional per a les necessitats actuals. Ara ja fa dos anys que es va aprovar el projecte definitiu i està previst que comencin les obres aquest any, encara sense data concreta.

El nou mercat constarà de quatre plantes, dues de les quals seran subterrànies i destinades a magatzems i aparcament. La planta del carrer serà la destinada al mercat municipal i una planta superior estarà ocupada per una gran superfície, probablement un supermercat. Un cop aprovat aquest projecte, s'han iniciat les negociacions entre l'ajuntament i els concessionaris de les parades i han començat els problemes.

D'una banda, el nou mercat serà aproximadament uns 600 m² més petit, amb la conseqüent reducció de les parades. Aquest espai serà ocupat per una rampa d'accés a l'aparcament, raó comprensible i per una placeta per als vianants. Els concessionaris consideren que es redueix massa el seu espai de treball i l'ajuntament no ha donat possibilitat de negociació.

D'altra banda, tal i com s'està plantejant el nou mercat, pot ser un dels més cars de tota Espanya, als concessionaris els hi han fet dues possibles ofertes: parades de 6, 25 m² a 27.000 € o bé parades de 12,50 m² a 54.000 €.

Una altra qüestió candent està

sent la dels horaris que haurà de seguir el nou mercat.

S'ha arribat a pretendre que els petits comerciants facin el mateix horari que la gran superfície, un horari ininterromput de 12 hores diàries, durant 6 dies a la setmana, la qual cosa rebutgen de ple els concessionaris que ara obren una tarda a la setmana. Aquesta és una qüestió que s'ha de tractar encara de forma definitiva i suposarà segurament un estira i arronsa entre l'ajuntament i els concessionaris.

El darrer assumpte que ha caus-

at malestar entre els concessionaris ha estat precisament el de les concessions. Cal tenir en compte que les parades són propietat de l'ajuntament exclusivament, el qual les cedeix durant uns anys en una subhasta pública. Bé, doncs ha resultat que la majoria de les concessions que s'havien fet fa anys estaven exhaurides i l'ajuntament no les ha renovat en una venda pública en el moment degut. L'ajuntament rescatarà totes les concessions i serà ara quan els qui vulguin optar a una parada hauran de pagar-ne el nou preu. Respecte a les poques concessions que encara estaven vigents també les reprendrà l'ajuntament, havent d'aplicar alguna indemnització als afectats.

Totes aquestes qüestions s'han tractat sense comptar suficientment amb els actuals comerciants, des de un punt de vista de benefici per a l'ajuntament, en moltes ocasions tenint més en compte l'estètica que no pas les necessitats, per tal de quedar bé cara a la galeria.

Joves Comunistes del Barcelonès nord creiem que cal potenciar l'arranjament del petit comerç i que el mercat ha de ser un paradigma d'això. Cal tenir en compte que l'actual mercat dona feina al voltant de 200 persones, nombre

que es reduiria considerablement si es cedís el comerç a les grans superfícies. Creiem que aquesta forma de dur a terme el projecte del mercat nou perjudica el petit comerç i ens oposem frontalment a l'establiment d'una gran superfície sobre el mercat municipal. A més, som partidaris d'establir un horari al mercat que

faciliti realment la conciliació familiar, que no esclavitzis els treballadors i no tracti els concessionaris com si fossin grans empresaris. Així doncs, el primer és la realitat dels treballadors i comerciants i no pas l'horari que pugui imposar una gran superfície. Aquesta eterna qüestió ens duu a plantejar-nos quin és el criteri dels capitalistes que en nom de la "lliure competència" afirmen la importància d'ampliació de l'horari dels petits comerços, mentre que, en canvi, bancs o funcionaris dels ajuntaments continuen oferint un servei insuficient si tenim en compte la jornada laboral habitual dels treballadors, usuaris d'aquests serveis.

Carlos, hermano, nosotros no olvidamos

Ni oblit ni perdó als assassins feixistes

Treballen el que guanyen?

Encara avui, els mitjans de comunicació informen de les escandaloses pujades salarials d'alguns càrrecs electes i de l'increment de personal de confiança, també amb bons sous, de molts ajuntaments. Alguns qualificant aquest fet de vergonyós i descarat atracament a l'erari públic i arriben a la conclusió que el vertader motor de l'activat política no és, com tots i totes diuen, el servei a la ciutadania, sinó l'interès econòmic personal i/o familiar.

És cert que no hi ha cap llei que reguli amb criteris objectius les retribucions dels càrrecs públics i això permet que alcaldes i regidors puguin assignar-se lliurement els sous que cobraran del seu ajuntament, és a dir, de tots nosaltres, ja que al cap a la fi, som els que amb els nostres impostos omplim les arques municipals.

Si a més a més sumen a aquest despropòsit la voracitat i la manca de sensibilitat de molts que entenen la política com una activitat lucrativa, això ho va

dir un destacat líder del PP, ens trobem amb situacions realment escandaloses i vergonyoses. L'alcalde d'un poble que no arriba als vint mil habitants cobra anualment prop de 60.000 euros. Un president d'una diputació que també és alcalde, 230.000, és a dir, 66.000 més que el nostre president i quasi 150.000 més que el president del Govern espanyol.

Hi ha també qui ha decidit abaixar-se el sou...Però, en general, la majoria ha optat per un increment mínim d'un 10%, molt per sobre de l'IPC.

Tanmateix, el problema no solament és aquest abús de poder. El problema més greu és si es guanyen el que cobren.

També aquí trobem respostes per a tots els gustos. És evident que alguns polítics s'ho ho curren, altres no tant i la majoria fan el viu, i a viure que són dos dies.

El que sí és cert és que pocs treballadors/ores han experimentant en aquests

anys de democràcia crescudes semblants en les seves nòmines com les dels polítics. Si a això hi sumem que la percepció generalitzada és que són pocs els polítics que és guanyen el sou, és comprensible el descrèdit de la classe política i la desconfiança de la societat civil envers els seus governants.

És urgent, per tant, recuperar la confiança i la credibilitat de la política, i això serà possible si es regulen amb criteris objectius les retribucions dels càrrecs públics i, a més a més, se'n limita la durada.

Si no hi ha aquesta voluntat i aquest compromís, difícilment aconseguirem incrementar la participació en els processos electorals, sinó que l'elevada abstenció continuarà sent el més destacat d'aquest procés.

Això sí, després tothom es lamentarà i dirà que calen mesures i hem de buscar instruments per incentivar la participació. I així fins a les properes.

Crònica de l'acte d'homenatge al Che

El passat dia 17 de Novembre es va celebrar, a la plaça del Che Guevara del barri de La Salut (Badalona) l'acte d'homenatge al Che Guevara, amb la inauguració d'un monument a la plaça dedicat a ell. L'acte va ésser molt emotiu, es va congregat un gran grup de gent que va poder gaudir d'unes interessants actuacions dels diables, de diferents intervencions i posteriorment d'un sopar cubà al poliesportiu de La Salut, acompanyat d'un acte polític i de música.

Desgraciadament, l'acte no va estar exent de polèmica. Com era d'esperar la dreta no podia deixar que s'homenatges a un revolucionari, i ha utilitzat el moviment veïnal per mentir i fer veure que el monument estava finançat amb diners públics quan va córrer a càrrec del casal d'amistat amb Cuba. ¿Quan deixaran de manipular els moviments socials?

Per un transport públic de qualitat!

Aquests dies hem assistit a un bombardeig d'informacions als mitjans sobre la vaga que protagonitzen els conductor d'autobusos de TMB a Barcelona. Hem escoltat tot tipus d'opinions intencionades que demostren l'escàs pluralisme dels mass media, ja que ataquen el fet que facin vaga els conductors que ara mateix no tenen dret a fer 2 dies de descans semanal tal i com demanen.

En canvi, no s'ha vist ni una paraula crítica sobre la pujada de preus del transport públic, que any rere any ens va foradant les butxaques.

Desde JC donem el nostre suport total als conductors d'autobus i reiterem la legitimitat de la seva vaga, així com reivindiquem i lliutarem per un transport públic de qualitat i gratuït.

10 años de la JC en Badalona

Parece que fuese ayer, pero han pasado ya diez años. Un helado puente de la Constitución de 1997, en el desaparecido local del PSUC de la Calle Navata de Lloreda, Joves Comunistes (JC) realizó su asamblea fundacional en el territorio. Nos adelantamos en un par de semanas a la constitución nacional de JC, realizada pocos días después en el Centro Cívico Pati Llimona.

Parte importante de los que allí estuvimos procedíamos de las Juventudes de Iniciativa per Catalunya. Otra parte nada desdeñable aprovechó el momento para dar el paso y incorporarse, al considerar que la renacida JC coincidía más con lo que era una organización de la izquierda juvenil combativa. Todos juntos conformamos los jóvenes del renacido PSUCvui, el partido de los comunistas de Catalunya de toda la vida, aquellos que fueron fundamentales en derrumbar la dictadura franquista. Son muchas las razones que nos llevaron a fundar JC, pero llevaban muchos años madurándose.

Una de las razones era el cada vez mayor divorcio entre la dirección de los jóvenes de IC y lo que

era parte muy importante de sus bases y de algunos dirigentes locales. Mientras unos criticábamos de manera más abierta la conformación de una Europa del Capital, apoyábamos nacientes movimientos contra el paro y la precariedad o combatíamos contra las ETT's o por las 35 horas de trabajo semanales, otros andaban más interesados en un acercamiento acrítico a un PSOE todavía manchado por los escándalos de corrupción, y responsable de leyes que degradaron las condiciones de vida de los jóvenes, estudiantes y trabajadores. Unos adoptábamos un discurso cada vez más claro contra el neoliberalismo, otros por el contrario asumían una gestión más humana del sistema sin querer transformarlo en profundidad.

Estas diferencias en la práctica cotidiana se hicieron evidentes en 1996, en el seno de una Asamblea Nacional de los jóvenes de IC, en la que se visualizaron profundas discrepancias entre las dos posiciones.

La otra razón fue, al igual que pasó con el PSUC, la disolución de las Juventudes Comunistas de

manera antiestatutaria para hacer un partido verde. Unos creíamos que había que renovar el pensamiento comunista, analizando los errores del pasado y tomando todo lo bueno de nuestra historia. Otros rechazaron de plano esa posibilidad y adoptaron una estética verde que, si bien es una familia más de la izquierda, si que es cierto que no debía realizarse a costa de sacrificar y marginar los que reivindicábamos un comunismo para el nuevo siglo.

Con mucho voluntarismo, desde entonces hemos trabajado en construir una organización juvenil, de izquierda combativa y anticapitalista, y los que estuvimos en los inicios nos consideramos satisfechos con el trabajo hecho. Ahora más que nunca, es tarea de todos reforzar la juventud comunista, para hacer valer nuestros derechos, como estudiantes o trabajadores, frente a las agresiones de los poderosos.

¡Organízate y lucha!

Joves Comunistes del Barcelonés Nord estem continuament preparant jornades de formació i debat per a la nostra militància. Aquestes són de caràcter obert. Si vols assistir envia'ns un correu electrònic a barcelonesnord@jovescomunistes.org

Contacta amb Joves Comunistes!

Nom i cognoms:

Direcció:

Telèfon

Correu electrònic:

Comentaris:

- Vull afiliar-me a Joves Comunistes
- Vull col·laborar amb Joves Comunistes
- Vull informació de les activitats

www.jovescomunistes.cat

Retalla aquest recuadre i envia-ho a la seu comarcal de la Joventut Comunista:
c/ Pius XII, nº 29 (Badalona)